

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/25/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115226919
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4115226919.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v právnej veci žalobcu: D. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., M. XXX/XXX, zastúpený: BIZOŇ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Bratislava, Hviezdoslavovo námestie 25, IČO: 36 833 533, proti žalovanej : Poľnohospodárska Pôda s.r.o., so sídlom Bratislava, Sibírska 55, IČO: 44 138 369, zastúpený: advokátskou kanceláriou LawService, s.r.o., so sídlom Zvolen, Stráž 3/223, IČO: 36 861 723, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č.k. 12C/483/2015-101 zo dňa 02.júna 2017, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku týkajúcom sa náhrady trov konania m e n í tak, že stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.
Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil, zrušil predbežné opatrenie nariadené uznesením č.k. 12C/483/2015-25 zo dňa 14.10.2015 a o trovách konania rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1, § 256 ods. 1, § 335 ods. 1, § 336 ods. 4, § 470 ods. 1, § 471 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ako aj zisteným skutkovým stavom na základe čoho dospel k záveru, že pre späťvzatie žaloby žalobcom je treba rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

2. Uviedol, že dňa 04.09.2015 bola súdu prvej inštancie doručená žaloba, ktorou sa žalobca domáhal určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti evidovanej na LV č. XXXX pre katastrálne územie W. ako parcela registra "C", parc. č. XXXX - orná pôda, o výmere XXXX mX a uplatnil si náhradu trov konania. Podaním doručeným súdu dňa 14.10.2016, vzal žalobca žalobu späť, nakoľko v období po podaní žaloby došlo k podaniu protestu prokurátora proti rozhodnutiu Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor zo dňa 29.07.2015 č. V 5393/2015, ktorým bol povolený vklad vlastníckeho práva v prospech žalovaného na základe kúpnej zmluvy a Okresný úrad protestu prokurátora vyhovel. Poukázal na závery správneho orgánu, podľa ktorých vlastnícke právo k pozemku nebolo na žalovaného platne prevedené, preto do katastra opätovne zapísal ako vlastníka žalobcu. Dôvodom bolo posúdenie kúpnej zmluvy ako absolútne neplatného právneho úkonu. Záverom žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného k náhrade trov konania, keďže žaloba bola podaná dôvodne. Bránil sa tým, že skutočnosť, že do katastrálneho konania vstúpi prokurátor, pričom na základe protestu prokurátora bude žalobcovi vlastnícke právo k pozemkom náležať opäť, nemohol žalobca predpokladať, a preto mu nie je možné pričítať procesné zavinenie zastavenie konania.

3. Súd prvej inštancie považoval za preukázané, že v predmetnom konaní k zastaveniu konania nedošlo z dôvodu neskoršieho správania žalovaného, čo potvrdil i žalobca, ktorý uviedol, že žalovaný ani v súčasnosti neplatnosť kúpnej zmluvy neuznal. Vychádzal z názoru, že z procesného hľadiska bol žalobca osobou, ktorá svojím návrhom na zastavenie konania procesne zavinila zastavenie konania. Vychádzajúc z tejto skutočnosti by podľa ust. § 256 ods.1 CSP patrila náhrada trov konania žalovanej.

Po preskúmaní všetkých okolností vyplývajúcich so spisového materiálu, a dôvodov, ktoré žalobcu viedli k späťvzatiu žaloby súd prvej inštancie prijal záver, že v danej veci je potrebné aplikovať ust. § 257 CSP, ktoré predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti zavinenia na zastavení konania a je odôvodnené tam, kde by prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania mohla viesť k nežiaducim tvrdomiam. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodnutí vzal do úvahy skutočnosť, že žalobca sa žalobou domáhal určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, pričom v konaní po podaní žaloby, činnosťou prokurátora bola zabezpečená ochrana vlastníckeho práva žalobcu a vlastníctvo k nehnuteľnosti, ktorá je predmetom tohto konania. Poukázal na to, že žaloba bola podaná dôvodne, lebo v čase jej podania žalobca nemal inú možnosť ako sa domáhať svojho vlastníckeho práva a na samotné konanie prokurátora žalobca nemal dosah, no za súčasného stavu, už nebolo dôvodné trvať na podanej žalobe, nakoľko u žalobcu odpadol naliehavý právny záujem. Táto skutočnosť viedla žalobcu ku späťvzatiu žaloby, a preto zastal názor, že pokiaľ by mal žalobca hradiť trovy žalovanej, viedlo by to k neprimeranej tvrdomi. Na druhej strane poukázal na to, že u žalovanej, ktorá je spoločnosťou s ručením obmedzeným je predpoklad, že nepriznanie trov, na ktoré by inak mala nárok, nebude mať natoľko negatívne následky, aby to ohrozilo jej ekonomickú situáciu. Súd v danej veci, vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, dospel k záveru, že sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa z dôvodu výnimočnosti prejednávanej veci, a preto náhradu trov konania žalovanej nepriznal.

4. Proti tomuto uzneseniu v časti výroku týkajúceho sa náhrady trov konania, v zákonnej lehote podal žalobca odvolanie. Uviedol, že ak súd zastavuje konanie v dôsledku späťvzatia žaloby, musí sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania zaoberať otázkou, či niektorá zo strán zavinila, že konanie sa muselo zastaviť. Uviedol, že v konaní sa domáhal určenia vlastníckeho práva k pozemku, pričom v príslušnom správnom (katastrálnom) konaní vedenom na Okresnom úrade Nitra pod sp. zn. V XXXX/XXXX sa svojho uplatneného nároku domohol, keď mu správny orgán právne prinavrátil vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti. Zdôraznil, že dôvodom zrušenia rozhodnutia o povolení vkladu vlastníckeho práva k pozemku v prospech žalovanej bolo posúdenie kúpnej zmluvy ako absolútne neplatného právneho úkonu. Z procesného hľadiska sa teda žalobca domohol nároku, ktorý v žalobe uplatnil. Z tohto hľadiska je nesporné, že žaloba v tomto konaní bola podaná dôvodne, a teda že existenciu tohto konania a trov v ňom vzniknutých zapríčinila výlučne žalovaná. Uviedol, že úplne vo všetkých skutkovo totožných veciach, súd priznal žalobcom v rovnakom procesnom postavení nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s odôvodnením, že žalovaný z dôvodu rozhodnutia o proteste prokurátora procesne zavinil zastavenie konania. Poukázal na skutočnosť, že k rozhodnutiu vziať žalobu v celom rozsahu späť dospel až v októbri 2016, kedy zistil, že do všetkých konaní prebiehajúcich na totožnom skutkovom základe vstupuje Krajská, v niektorých veciach z jej poverenia Okresná prokuratúra Nitra ako vedľajší účastník na strane žalovaného Okresného úradu Nitra, ktorá tak môže plnohodnotne chrániť zákonnosť rozhodnutia Okresného úradu Nitra pre prípad, ak by súd za účastníka konania žalobcu z akýchkoľvek dôvodov nepriznal. Až momentom pribratia žalobcu za účastníka konania pod sp. zn. 26S/6/2016 sa jeho postavenie stalo istým a skutkový stav nemenným. Týmto momentom zároveň odpadol aj dôvod zotrvania žalobcu v tomto spore, ktorý bol procesne rozhodnutý v jeho prospech. Uviedol, že nebol viazaný žiadnou lehotou na späťvzatie žaloby, pritom vzal žalobu späť v dostatočnom časovom predstihu ešte pred otvorením prvého pojednávania vo veci samej, a to v záujme minimalizovať trovy konania oboch strán sporu. Zdôraznil, že si uplatňuje len tie trovy, ktoré mu reálne vznikli za účelom súdnej ochrany jeho práv. Zároveň vyjadril názor, že žalobca v predmetnom konaní vystupuje ako spotrebiteľ, ktorý je v otázke predaja pôdy neskúsený a na druhej strane proti nemu žalovaný vystupuje ako dodávateľ, ktorý sa špekulatívne špecializuje na poradenstvo, skupovanie a predaj poľnohospodárskej pôdy s úmyslom ho výhodne odpredávať štátu. Žalovaná svojím konaním prostredníctvom svojho konateľa v rozpore s dobrými mravmi hrubo porušila viaceré ust. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a zdôraznil, že po odkúpení pozemok chcel predat štátu s 3.750% ziskom. Žalovaná sa sama priznala, že zneužívala informácie v obchodnom styku z Ministerstva hospodárstva, keď takto zdôvodňovala svoju žiadosť o obštrukčné prerušenie konania, hoci takýto skutkový dôvod nebol predmetom tohto sporu a v tom čase ani iných občianskoprávných sporov. Žalobca žiadal zohľadniť, že žalovaná sa snažila svojím obchodným menom pôsobiť klamlivým dojmom, že je etablovanou obchodnou spoločnosťou podnikajúcou v agrosektore, avšak v skutočnosti je jej obchodné meno účelovo mäťúce. Vyjadril sa, že nepoctivé zámery žalovanej, nemôžu požívať v žiadnom prípade právnu ochranu, a že dôvody neplatnosti kúpnej zmluvy uvádzané v žalobe, boli zákonnými dôvodmi, pre ktoré bola predmetná kúpna zmluva absolútne neplatná, kedy na absolútnu neplatnosť je súd povinný prihliadať v spore ex offo. Záverom skonštatoval, že pre okolnosti tohto prípadu, nie je možné spravodlivo požadovať, aby si žalobca sám znášal trovy konania, keďže tieto musel vynaložiť na ochranu svojich

práv. Zdôraznil, že procesná vina na zastavení konania u žalobcu neexistuje. Žalobca mal za to, že jeho právo na spravodlivý súdny proces bolo porušené, keď súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí riadne neodôvodnil, z akého dôvodu sa odchyľil od svojich predchádzajúcich rozhodnutí v skutkovo identických veciach. Záverom žiadal odvolací súd, aby uznesenie vo výroku III. zmenil tak, že uloží žalovanej povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 2.189,19 eura. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

5. Proti výroku uznesenia v časti týkajúcej sa nároku na náhradu trov konania podala v zákonnej lehote odvolanie aj žalovaná. Uviedla, že tvrdenie súdu, že žalobca nemal na podanie protestu prokurátora a naň nadväzujúce katastrálne konania žiaden vplyv, je založené na nesprávnom skutkovom i právnom závere, ktorý môže vyplývať z neznalosti obsahu protestu prokurátora a naň nadväzujúcich rozhodnutí katastrálnych orgánov. Zastala názor, že prokurátor podal protest z dôvodu porušenia predkupného práva štátu k dotknutým nehnuteľnostiam. Toto údajné predkupné právo mohol porušiť jedine žalobca ako predávajúci a ako subjekt povinný z predkupného práva, nie žalovaná ako kupujúci. Ak by teda argumentácia prokurátora ohľadne predkupného práva štátu v proteste mala byť správna, podanie protestu prokurátora zaviniť žalobca, nie žalovaná. Poukázal na ust. § 193 CSP a zároveň uviedla, že akékoľvek úvahy súdu, na základe ktorých by pri posudzovaní späťvzatia žaloby súd považoval skutočnosť, že katastrálnymi orgánmi bolo vyhovené protestu prokurátora za rozhodujúcu pre posúdenie, či bola žaloba žalobcu dôvodná, považuje za procesne i logicky nesprávne. Žalovaná tiež namietla, že žalobca vzal žalobu späť z dôvodu, že stratil aktívnu vecnú legitímáciu po tom, ako kúpnu zmluvou zo dňa 02.03.2016 previedol vlastnícke právo k dotknutej nehnuteľnosti na spoločnosť MH Invest, s.r.o.. Ani po tomto úkone, nemal žalobca potrebu vziať späť žalobu alebo zmeniť účastníka konania na strane žalobcu. Tým, že ani žalobca, ani uvedená spoločnosť nepodali do konania návrh na zmenu žalobcu, je zrejmé, že minimálne od marca 2016 žaloba žalobcu nemohla byť vo veci samej objektívne dôvodná, nakoľko žalobca právo, ktorého určenia sa domáhal, previedol na tretiu osobu. Na základe vyššie uvedených skutočností žiadala zohľadniť, že žalobcom tvrdené dôvody späťvzatia neboli preukázané a obsahom protestu sa prvoinštančný súd vôbec nezaoberal. Žalovaná zdôraznila, že žalobca vzal žalobu späť /14.10.2016/ až takmer po roku po podaní protestu prokurátora /19.10.2015/ a po rozhodnutí katastrálneho orgánu, ktorým bolo protestu vyhovené /30.10.2015/. Uviedla, že ak by žalobca zobral žalobu späť bez zbytočného odkladu po tom, ako sa dozvedel o vyhovení protestu prokurátora, nedošlo by k vzniku ďalších trov právneho zastúpenia. Poukázala na to, že žalobca svojím konaním teda zaviniť vznik ďalších trov právneho zastúpenia žalovanej, ktoré by neboli vznikli, ak by žalobca vzal žalobu späť bez zbytočného odkladu. Žalobca ako osoba povinná z predkupného práva porušil svoju povinnosť ponúknuť nehnuteľnosť na predaj štátu, ako oprávnenému z predkupného práva, a nehnuteľnosť previedol na žalovanú. Dôvody hodné osobitného zreteľa, na ktoré poukazuje súd, jednoznačne vychádzajú z porušenia zákona žalobcom (porušenie predkupného práva štátu) a sú teda nespravodlivé a arbitrárne. Ohľadne aplikácie § 257 CSP namietla, že rozhodnutie súdu v tomto smere je nepreskúmateľné a z odôvodnenia nevyplýva, že by súd vôbec zisťoval pomery, a to ani na strane žalobcu ani na strane žalovanej. Uzavrel, že sám žalobca opomenutím predkupného práva štátu spôsobil neplatnosť zmluvy, pričom je to okolnosť, ktorá má význam z hľadiska aplikácie ust. § 257 CSP. Záver súdu o dôvodoch hodných osobitného zreteľa bol podľa názoru žalovanej len všeobecným záverom bez opory v skutkovom stave. V zmysle vyššie uvedených skutočností žiadala odvolací súd, aby výrok o trovách konania (III.) zmenil tak, že žalovaná má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

6. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací v zmysle ustanovenia § 34 CSP viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie strán sporu bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku týkajúcom sa náhrady trov konania je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť tak, že stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

7. Z obsahu spisu vyplýva, že v prejednávannej veci sa žalobca žalobou, doručenou súdu prvej inštancie dňa 04.09.2015 voči žalovanej domáhal určenia, že je vlastníkom nehnuteľnosti, evidovanej na LV č. 2949 pre katastrálne územie W. ako parcela registra "C" , parc. č. XXXX - orná pôda o výmere XXXX m2 a uplatnil si náhradu trov konania. Zároveň žiadal o nariadenie predbežného opatrenia, ktorým súd zakazuje žalovanému nakladať - predat', darovať, zameniť, dať do nájmu, založiť, zaťažiť vecným bremenom a vypožičať nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v katastrálnom území W., okres T. evidovanú na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Nitra, katastrálnym odborom, ako pozemok parcela registra „C“ č. XXXX - orná pôda o výmere X.XXX m2 až do právoplatného

skončenia veci. Uznesením č. k. 12C/483/2015-25 zo dňa 14.10.2015 súd prvej inštancie nariadil predbežné opatrenie, ktorým zakázal žalovanému nakladať - predať, darovať, zamieniť, dať do nájmu, založiť, zaťažiť vecným bremenom a vypožičať nehnuteľnosť, nachádzajúcu sa v kat. úz. W., obec W., okres T., zapísanou Okresným úradom Nitra, katastrálny odbor na LV č. XXXX ako parcela registra „C“ č. XXXX - orná pôda o výmere 1.469 m² až do právoplatného ukončenia konania vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 12C/483/2015. Podaním, doručeným súdu prvej inštancie dňa 02.12.2015 žalovaná žiadala prerušiť konanie. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 21.03. 2016 návrh žalovanej na prerušenie konania zamietol. Proti uzneseniu o zamietnutí návrhu žalovanej na prerušenie konania podala žalovaná odvolanie zo dňa 07.04.2016. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. V priebehu odvolacieho konania, bolo súdu prvej inštancie dňa 14.10.2016 doručené podanie, ktorým žalobca zobral žalobu v celom rozsahu späť a uplatnil si trovy konania v sume 2.189,19 eura. Späťvzatie žaloby odôvodnil tým, že po podaní žaloby došlo k podaniu protestu prokurátora proti rozhodnutiu Okresného úradu Nitra, katastrálny odbor zo dňa 29.07.2015 č. V XXXX/XXXX, ktorým bol povolený vklad vlastníckeho práva v prospech žalovanej na základe kúpnej zmluvy. Okresný úrad Nitra, katastrálny odbor, v konaní č. V XXXX/XXXX protestu prokurátora vyhovel rozhodnutím zo dňa 30.10.2015 č. UP 58/2015-7, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odboru opravných prostriedkov zo dňa 21.01.2016 č. UPo 2/2016-4/Br. Správny orgán dospel k záveru, že vlastnícke právo k pozemku nebolo na žalovanú platne prevedené a do katastra nehnuteľností opätovne zapísal žalobcu ako vlastníka predmetných nehnuteľností. Dôvodom bolo posúdenie kúpnej zmluvy ako absolútne neplatného právneho úkonu. V súčasnosti už žalobca nie je vlastníkom predmetného pozemku, nakoľko si štát k nemu uplatnil predkupné právo a pozemok je evidovaný v katastri nehnuteľností ako vlastníctvo spoločnosti MH Invest II s. r. o. na LV č. XXXX pre k. ú. W.. O trovách konania navrhol rozhodnúť podľa § 256 CSP tak, že žalovaná bude zaviazaná k náhrade trov konania. Uviedol, že procesné zavinenie zastavenia konania nie je možné vzťahovať len na konkrétny úkon účastníka konania, ale je potrebné ho posudzovať komplexne a extenzívne v celkovom kontexte v konaní uplatnených skutočností. V dôsledku toho môže aj v prípade späťvzatia žaloby žalobcom byť dôvodom pre tento úkon konanie žalovanej, príp. ďalšie skutočnosti mimo vôle žalobcu. Uviedol, že v čase podania žaloby nemal inú možnosť, ako domáhať sa určenia svojho vlastníckeho práva súdnym rozhodnutím. Rozhodnutie Okresného úradu Nitra, katastrálneho odboru o povolení vkladu vlastníckeho práva k pozemku v prospech žalovaného bolo v danom čase právoplatné, pričom hrozilo, že žalovaná prevedie vlastnícke právo k pozemku na tretiu osobu, na základe čoho súd vydal predbežné opatrenie, ktorým zakázal žalovanej s pozemkami disponovať. Žalovaná neuznala, že kúpna zmluva bola uzavretá v rozpore so zákonom, čo vyplýva z jej postupu v katastrálnom konaní, keďže sa proti rozhodnutiu o vyhovení protestu odvolala, ako aj z jeho postupu v doterajšom súdnom konaní. V prípade, ak by žalobca žalobu vo veci nepodal, nemohol by žiadať súd, aby mu prostredníctvom predbežného opatrenia priznal ochranu pred ďalšími scudzovacími úkonmi zo strany žalovanej. O tom, že súd považoval za potrebné predbežne ochrániť práva žalobcu, svedčí aj skutočnosť, že na jeho návrh predbežné opatrenie vydal. Žalobca teda podal žalobu dôvodne. Skutočnosť, že do katastrálneho konania vstúpi prokurátor a na základe jeho protestu bude žalobcovi vlastnícke právo k pozemkom náležať opäť aj podľa zápisu v katastri nehnuteľností nemohol predpokladať, ani sa na to spoliehať. Z tohto dôvodu mu nemôže byť pričítané procesné zavinenie zastavenia konania, keď teraz z tohto dôvodu žalobu berie späť. S ohľadom na uvedené mal za to, že existenciu konania a úkonov v ňom vykonaných zavinil žalovaná, keďže žaloba bola podaná dôvodne. K odpadnutiu dôvodov pre vedenie tohto konania došlo vplyvom konania prokurátora a správnych orgánov, na ktoré nemal žalobca žiadny vplyv. Preto je dôvodné, aby trovy konania, ktoré žalobcovi vznikli, znášala žalovaná, ktorá vytrvalo, hoci zjavne bezúspešne popierala neplatnosť kúpnej zmluvy. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením.

8. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

10. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

11. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

12. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

13. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

14. Podľa Čl. 4 ods. 1 CSP ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

15. Podľa Čl.4 ods. 2 CSP ak takéto ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon tak, aby výsledkom bolo rozumné vysporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

16. Ustanovenie § 256 CSP vyžaduje pre priznanie náhrady trov konania zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Otázka zavinenia podľa uvedeného ustanovenia sa hodnotí iba podľa procesného výsledku. V sporovom konaní sa povinnosť nahradit' trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci a zásadou zodpovednosti za zavinenie. Zásada úspechu vo veci znamená, že strana, ktorá mala v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinił. Aj v prípade, ak sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, ak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať (§ 257 CSP). Použitie tohto ustanovenia preto negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí aplikácia tohto ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí ísť o výnimočný charakter. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú v danej veci dané dôvody hodné osobitného zreteľa musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci, okolností, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde, postojá strán v priebehu konania a pod.. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdoši, teda na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok.

17. V danej veci z obsahu spisu vyplýva, že žaloba v tejto veci bola súdu doručená dňa 4. 9. 2015 a v priebehu súdneho konania o proteste prokurátora rozhodol Okresný úrad Nitra, katastrálny odbor rozhodnutím zo dňa 30.10.2015 č. UP 58/2015-7 tak, že mu vyhovel a napadnuté rozhodnutie Okresného úradu Nitra, katastrálneho odboru č. V XXXX/XX zo dňa XX. júla 2015 o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností zrušil. Proti tomuto rozhodnutiu podala žalovaná odvolanie, o ktorom rozhodol Okresný úrad Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností rozhodnutím zo dňa 21.01.2016 č. UPo 2/2016-4/Br tak, že odvolanie zamietol a potvrdil napadnuté rozhodnutie. Písomným podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 14.10.2016 (č.l. 76 spisu) vzal žalobca žalobu späť, dôvodiac zmenou skutkového stavu, ku ktorému došlo po podaní protestu prokurátora. Žalobca v späťvzati žaloby zdôraznil, že správny orgán dospel k záveru, že posudzovaná kúpna zmluva je absolútne neplatný právny úkon, preto vlastnícke právo nebolo na žalovaného platne prevedené. Na základe toho katastrálny úrad zapísal opätovne žalobcu ako vlastníka nehnuteľnosti.

18. Slovenská republika je v zmysle čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky právnym štátom. Jedným z typických znakov právného štátu je predvídateľnosť súdnych rozhodnutí a rovnaká aplikácia práva všeobecnými súdmi v právne a skutkovo podobných veciach. Z nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky vedených pod č.k. IV. ÚS 614/2019-36, I.ÚS 222/2019-46, I. ÚS 225/2019-46 všetky zo dňa 20. augusta 2019 vyplýva, že Ústavný súd Slovenskej republiky vytyka odvolaciemu súdu diametrálne odlišnú rozhodovaciu činnosť o tej istej právnej otázke, čo je ústavne neudržateľná činnosť s tým, že riešenie problému a zjednotenie rozhodovania je v spôsobilosti krajského súdu.

19. Z obsahu zápisne zo zasadnutia občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Nitre dňa 06.februára 2020 vyplýva, že Občianskoprávne kolégium ohľadne náhrady trov konania prijalo zjednocujúce stanovisko v znení : "Vo veciach, v ktorých dôjde k späťvzati žaloby z objektívnych dôvodov, ktoré

procesne nezavinila žiadna zo strán sporu, je opodstatnené vysloviť záver, že stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva“. Občianskoprávne kolégium Krajského súdu v Nitre tak, zjednotilo rozhodovacia činnosť svojich senátov pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania v prípade zastavenia konania po späťvzatí žaloby z objektívnych dôvodov, ktorá rozhodovacia činnosť bola rozdielna.

20. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že na daný právny vzťah sa vzťahuje vyššie citované zjednocujúce stanovisko občianskoprávneho kolégia, pretože k späťvzatie žaloby nezavinila ani jedna zo strán sporu a došlo k nemu z objektívnych dôvodov po podaní protestu prokurátora. Keďže na danú právnu vec nie je možné aplikovať ust. § 256 ods. 1 CSP ani ust. § 257 CSP odvolací súd postupoval podľa Čl. 4 ods.1, 2 Základných princípov CSP, pričom zároveň vzal do úvahy právny názor Ústavného súdu SR vyslovený v jeho nálezoch vo veciach vedených pod č.k. IV. ÚS 614/2019-36 , I.ÚS 222/2019-46, I. ÚS 225/2019-46 všetky zo dňa 20. augusta 2019 . V týchto nálezoch Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol : „K späťvzatiu žaloby viedli objektívne dôvody - protest prokurátora, na ktorý žalobcovia a ani sťažovateľka ako žalovaná nemali dosah, ale v dôsledku ktorého bola zabezpečená ochrana vlastníckeho práva žalobcov, čím odpadol predmet žaloby. Vzhľadom na to je danom prípade opodstatnený záver, že stranám sa nárok na náhradu trov predmetného konania nepriznáva“.

21. Rovnako tak v tejto veci odvolací súd prijal záver, že s procesného hľadiska žalobca dôvodne podal žalobu , pretože v čase podania žaloby inú právnu možnosť ako sa domôcť ochrany vlastníckeho práva nemal . Aj v tejto veci dôvodom späťvzatiu bol protest prokurátora, na ktorý strany sporu dosah nemali a v dôsledku ktorého, bola zabezpečená ochrana vlastníckeho práva žalobcu . Napokon, toto rozhodnutie je aj v súlade so zjednocujúcim stanoviskom Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Nitre prijatým dňa 06.februára 2020 vo veciach nároku na náhradu trov zastaveného konania a je teda v súlade s rozhodnutiami iných senátov Krajského súdu v Nitre v rovnakých právnych veciach rozhodnutých po 06.februári 2020.

22. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav, nesprávne však aplikoval ust. § 256 a § 257 CSP , pretože ust. § 257 CSP je možné použiť iba za situácie, že žalobca zavinil zastavenie konania a na jeho strane súd zistil dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré nie je možné žalovanej, ktorá zastavenie konania nezavinila, nárok na náhradu trov konania priznať. V tejto veci ako je už vyššie uvedené k späťvzatiu žaloby viedli objektívne dôvody - protest prokurátora, na ktorý žalobca a ani žalovaná nemali dosah, preto odvolací súd zmenil napadnutý výrok uznesenia súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP tak, že s poukazom na Čl. 4 ods.1, 2 Základných princípov CSP stranám sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva. Takéto rozhodnutie o trovách konania podľa názoru odvolacieho súdu predstavuje rozumné vysporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít.

23. Vo vzťahu k odvolacím dôvodov, ktoré strany sporu v písomných odvolaniach uviedli odvolací súd uvádza, že tieto dôvody neboli spôsobilé privedieť také súdne rozhodnutie o trovách konania, akých sa každá zo strán sporu domáhala. Odvolací súd sa podrobne zaoberal všetkými dôvodmi, ktoré strany sporu uviedli, pričom po zohľadnení osobitosti tejto veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pričom s ohľadom na vyššie uvedené závery nepovažuje za potrebné sa v tomto rozhodnutí vyporiadať s jednotlivými odvolacími dôvodmi uvedenými v podanom odvolaní. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že obe strany sporu v podaných odvolaniach poukázali na zavinenie každej zo strán na zastavení konania. Odvolací súd za rozhodujúcu pre právne posúdenie veci však považoval skutočnosť, že dôvodom pre zastavenie konania z objektívneho hľadiska bol protest prokurátora, ktorého dôsledkom bolo navrátenie vlastníckeho práva žalobcovi, ktorý už nemohol mať ďalej právny záujem v konaní pokračovať. Čo sa týka námietok žalobcu ohľadne nepoctivých zámerov žalovanej a jej konania v rozpore s dobrými mravmi a na strane druhej námietok žalovanej o porušení predkupného práva žalobcom, odvolací súd sa týmito námietkami nezaoberal, pretože konania vo veci samej bolo zastavené a tieto otázky v rámci rozhodovania o nároku na náhradu trov konania nemohol riešiť.

24. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania, keďže žalobca ani žalovaná nemali v odvolacom konaní úspech..

25. Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).